SVETELNÉ ROKY®

3

Správnější název článku i samotné akce by byl lepší asi PRACON než PARCON, nebo ještě lépe PRAGOCON. Letošní Parcon byl totiž v Praze. Veteráni conů z Pardubic již opustili školu a zapomněli nebo nedovedli vychovat své nástupce. A tak se ukázalo, že letos celostátní setkání v Pardubicích nebude. Mohli ale skalní scifisté připustit, aby se jeden rok nekonal tento největší svátek všech, kdo mají co dělat s SF ? No nemohli. A tak aby byla zachována kontinuita, rozhodli se pražští fandové a nadšenci uspořádat con v Praze. Vložili do toho nemálo svého volného času i iniciativy, někteří zpronevěřili rodinné úspory, takže jejich ubozí potomci spí místo v nové postýlce na zemi, ale akce byla. Z tradice jí zůstal zachován i název Parcon. Ono taky jak bychom v celosvětovém měřítku vypadali, kdyby někdo mohl říci, že poslední Parcon byl v roce 1986. Nebyl poslední a jak je vidět, ani být nemůže. Byl i letos. A bude i napřesrok, i když zase někde úplně jinde. Ochotu k organizování opět třídenního setkání projevili ostraváci. A tak letošní jednodenní Parcon jen zaplňuje mezeru, zamezuje přetržce, zachovává kontinuitu. A to je dobře, i když se možná z Parconu stane taková putovní akce. Hlavně, aby byla. Kde bude, na tom už tolik nezáleží. Záleží ovšem samozřejmě na tom, co se na ní bude dít.

Samozřejmě nestačí jen vyhlásit akci, pozvat lidi a nechat je napospas osudu a sobě navzájem. Je třeba vymyslet a zorganizovat program. Parcon neslouží jen k tomu, aby se osobně dohodl plzeňák s prešovákem a českobudějovičák s liberečákem. Akce musí i pro všechny přinést něco zajímavého. V tomto směru však letošní Parcon trochu zaostal za svými Pardubickými předky. A nebylo to jen vinou organizátorů.

Každého příchozího pochopitelně musela potěšit taška s materiály. Našel tam pozvánku s pěknou kresbou Teodora Rotrekla a zatím zřejmě nejlepší Kočas s ilustrací od Káji Saudka. Na přední i zadní straně obálky se projevil opět Saudkův osobitý humor a smysl pro dokonalou pointu kresby. Není to jen samoúčelný obrázek, ale je v tom myšlenka, nápad. Totéž bohužel nelze říci o dalším obsahu tašky s materiály. Byly v ní i dvě další kresby Teodora Rotrekla.

Obě na jednom papíře, dolními stranami k sobě ?!? Možná to mělo nějaký smysl, nebyl mi však zřejmý. Na jednom obrázku kosmická loď /viz obálka tohoto čísla/ a na druhé straně vysloveně nepovedená směsice všeho možného. Jistě, je to sci-fi + kosmonaut, příserky, ale co tím autor sledoval, nevím. Pokud by to měl být plakát zvoucí na akci, obloukem bych se jí vyhnul.

Tedy: Parcon 1987 proběhl dne 13.6.1987 v kulturním domě DP hl.m.Prahy. Presentace a získání materiálů proběhlo v klidu a pořádku. Od 10. hodin začala přednáška Ondřeje Neffa o Kyberpunku. /Obsah přednášky - stručně viz Slan 2/1987 - pozn.red./. Poslouchal jsem a nestačil se divit. Je to skutečně Ondřej Neff? Na podiu opravdu seděla nezaměnitelná postava v džínové bundě. Ale jak byly vždycky Neffovy přednášky plné vtipu, nabité informacemi a humorem, tak tahle nebyla k poslouchání. Suchopárný, nezáživný projev plný hutných a cizích slov nebyl tím, co patrně většina lidí od Neffa očekávala.

Dalším programem byla Hudba ve stylu SF. Snad protože zrovna v tu dobu probíhal oběd, sál zel prázdnotou. Rozléhala se v něm pouze hudba skupiny Elo, občas přerušovaná téměř neslyšitelným čtením čehosi od Martina Hlaváče. Nechtěl bych působit dojmem, že všechno jenom kritizuji, ale připadalo mi to nejpodobnější desetiminutové přestávce s koťaty v televizi, než jednomu z programů Parconu.

Jedním z bodů programu bylo i založení Parcorán klubu - klubu veteránů Parconů. Na této organizaci, kam se bohužel nemohu zařadit, mi připadá zajímavé to, že členů může pouze ubývat, nikoliv přibývat. Mají-li totiž být členy ti, kteří se účastnili všech Parconů, pak ten, kde jednou nemůže, je ztracen. Ale snad by potom šlo členství alespoň zdědit, nebo ne?

Součástí akce byl i tzv. "Obchod předraženým zbožím". Několik sběratelů s kufry oplývajícími literárními sběratelskými poklady fantastické literatury a neméně fantastickými cenami.

O dalších akcích nemohu podat podrobnou zprávu, nebyl jsem tam. Snad se ale alespoň na rozdělování Mloků projevil opět ten duch, který strhl i mne na Parconu 1985 k bouřlivému tleskání a

Teodora Rotrekla slzám nad Mlokem. Rád bych, kdyby mi to někdo potvrdil.

Pro Parconského nováčka to mohl být velký i zajímavý zážitek, ale pro ty, kteří byli alespoň jednou v Pardubicích, to rozhodně nebylo ono. Jsem si ale toho vědom, že to bylo jen jeden den, lidé nebyli tak dokonale izolováni od okolního světa /možná, že bydlet v Pardubicích a jenom na Parcon dojít by také nebylo ono/ a bylo to zorganizováno i s menším kolektivem nadšenců. Přes výše uvedené nedostatky jsem rád, že se letošní Parcon konal, nebyl rok bez Parconu a organizátorům za něj děkuji. Ale stejně už se těším na ten příští.

Starknest

Následující vtípky a obrázky zaslal civilním scifistům náš čtenář Láďa Cibulka ze vzdálené zelené země, kde neúnavně organizuje i malé a ..... zelené mužíky.

Kam jenom dala, ta ženská bláznivá, pozvánky na letošní setkání přátel sci-fi literatury.

.... a nezapomeň koupit vstupenky na Parcon 1987

"Podívej, na tenhle prst mi šlápla při loňské přednášce Teodora Rotrekla polovina pražské koordinační komise."

Už jsi to slyšel? Letošní Parcon bude v Praze.

Kam jen uklidil, ten chlap bláznivej, pozvánky na letošní setkání přátel sci-fi literatury.

"Jestli mi ještě jednou sáhneš na fanziny v knihovně, tak si mne nepřej!"

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ PŘÁTEL SCIFI

ATLANTIS

Od dubna 1986 do konce března 1987 bylo úplně pro veřejnost uzavřeno Kulturní centrum Atlantis z organizačních důvodů. Od března do poloviny května probíhalo stěhování většiny zařízení ze stávajících, ale svému účelu již nevyhovujících prostor v Praze 4 - Spořilově do nově zřízených objektů v Praze 8. V novém objektu proběhla během doby uzavření i rekonstrukce, hlavně stravovacího zařízení - kuchyně a jídelny. A pak, v polovině května, byl objekt znovu otevřen veřejnosti.

Do dnešní doby v něm již proběhlo mnoho kulturních pořadů, které se setkaly, jak můžeme soudit podle návštěvnosti, s úspěchem. Na většinu pořadů bylo plno a mnohdy ani kapacita sálů nestačila. KC Atlantis od svého znovuotevření uvedlo například tyto pořady:

Dílo Tima Whitea
Obrazy Franka Frazetty
Výtvarné umění P. Woodroffa
Vasarelyho tvorba / o jednom z nejvýznačnějších výtvarných umělců současnosti - ve spolupráci s PIS/
Moderní architektura západní Evropy / ve spolupráci s PIS/
Hrady Slovenska
Tatracon 1985 - pásmo diapozitivů a dokumentárních filmů
a další.

Pokud máte i vy zájem o pásma diapozitivů zachycující obrazy vynikajících výtvarníků SF, chcete se seznámit s filmovou tvorbou v oblasti SF, podívat se na účastníky mnoha SF srazů, zajímají vás české a slovenské hrady, přijďte i VY. V Kulturním centru Atlantis /majetek C.A.P. & company KSPVTU/ budete i Vy vítáni. Programy a přehledy pořadů obdržíte v redakci na známé adrese.

- Starknest -

Hvězdný let číslo 1

Originální název: Starflight One
Země vzniku: USA, 1984
Scénář: Robert Malcolm Young
Kamera: Hector Figueroa
Hudba: Lalo Schifrin
Speciální efekty: John Dykstra, Terry Frazee
Režie: Jerry Jameson
Hrají: Lee Majors, Hal Linden, Lawrence Hutton, Ray Milland, Michael Sacks a další

Film se svým zařazením pohybuje na pomezí SF a katastrofického filmu. Úrovní zpracování připomíná poněkud sovětský katastrofický film Posádka v ohrožení.

Děj filmu se odehrává na palubě prvního mezikontinentálního letadla, které se pohybuje kosmickým prostorem. Stroj je vybaven raketovými motory, které jej mají vynést na oběžnou dráhu kolem Země a na patřičném místě umožnit opět sestup do atmosféry. Při prvním, premiérovém letu však hned dojde k havárii. Jeden motor se posádce nepodaří vypojit a letadlo je vyneseno na mnohem vyšší dráhu, než je plánováno. Na své cestě se pak střetne s meteorickým rojem, který jej poškodí. Není sice porušena hermetičnost kabiny, ale je narušena pevnostní konstrukce a dehermetizován zavazadlový prostor. Cestující jsou pak svědky toho, jak atmosferický tlak uvnitř lodi vytlačuje ze zavazadlového prostoru jejich věci i zlaté cihly, které letadlo převáží. Letadlo nemůže již plně manévrovat, neboť nefunguje jeden motor. Stroj nebyl stavěn na aerodynamické brzdění a nemá proto tepelný štít. Co s lidmi na palubě? Na pomoc startuje raketoplán. Posádce raketoplánu se podaří letadlo spojit s raketoplánem nafukovacím tunelem. Jedné skupině cestujících se podaří projít do bezpečí. Když však prochází druhá, válec se protrhne o rozervaný trup letadla a protože je naplněn kyslíkem a dostane se do styku s odizolovanými dráty, dojde nejen k dekompresi, ale i k výbuchu.

Startuje druhý raketoplán. Spojení tunelem již nelze riskovat.

Kosmonautům se podaří dopravit k propusti hermetický válec. Do něho přestoupí další část cestujících, která pak v tomto válci na palubě raketoplánu i přistane. /Válec nemá sedadla, cestující pouze visí v řemenech - to bych to přistání chtěl vidět - pozn.St./

Další hermetický válec není k dispozici. Z letadla se v hermetické rakci zachraňuje i jeho konstruktér. Rakev je také naložena do posledního raketoplánu. Na palubě však ještě zbývají lidé. S těmi letadlo již musí přistát. Šéfkonstruktér přijde na myšlenku, že by tepelný štít letadlu mohl tvořit raketoplán letící těsně před ním. Tak se i stane a letadlo šťastně přistane.

Celý film je svým zpracováním, efekty a hereckými výkony značně podprůměrný. Je to vlastně nanicovatý katastrofický příběh odehrávající se v nedaleké budoucnosti, díky které je i SF. Ze speciálních efektů inzerovaných v titulkách se ve filmu objevil pouze jeden. Jinak se to klidně mohlo celé odehrávat na divadelním jevišti. Ten jediný efekt však stál za to. Pohled na raketoplán, prorážející horní vrstvy atmosféry a za ním v závěsu padající letadlo tvořil nejlepší část celého filmu.

Několik věcí mi však vadilo. Jednak to bylo již výše zmíněné přistávání v popruzích /jako ve stoje v tramvaji/ a za druhé a to hlavně - to byl přechodový tunel. Že se i při vnitřním tlaku jedné atmosféry a vnějším vakuu pod lidmi prohýbal, to bych tvůrcům odpustil, ale že v beztížném stavu v tunelu ŠLI ! , to bylo moc.

Závěrem se dá říci, že kdo film neviděl, o mnoho nepřišel. Vzhledem k tomu, že jsem měl možnost film shlédnout jednoho únorového sobotního dopoledne na programu ZDF /tedy německy a bez překladu/, je možné, že jsem dost věcí nepochopil. Na logice děje to mohlo pak zanechat nepatrné následky, na kritiku filmu to však vliv nemá. Chození v beztížném stavu by v českém překladu bylo zase chozením v beztížném stavu. Nenadchly ani unuděné výrazy herců v nejdramatičtějších okamžicích. I ty by vyšly česky stejně.

S tarknest

Space opera

V. VEVERKA

(Text ke komponovanému pořadu mluveného slova s ukázkami na videu)

Vážení přátelé, v dnešním pořadu bych vám měl ve stručnosti objasnit pojem "space opera". Ve snaze být maximálně konkrétní jsem se rozhodl ilustrovat svůj výklad ukázkami z jednoho takřka klasického filmu z této žánrové oblasti.

Úvodem k tomuto filmu bych chtěl učinit následující prohlášení : "Je to perfektní space opera !"

Čímž chci říci, že "je to klasická space opera".

Což znamená, že "je to přísterná space opera".

Nyní tedy objasnění pojmu, či spíše, jak vyplývá z mých předchozích prohlášení, pojmů.

Space opera je výraz ném, fanouškům SF, tak blízký, že jej bereme jako cosi jasného, zřejmého a takřka bezproblémového. Skoro jako definici SF. Předchozí výroky však ukazují, že jej lze brát minimálně ve třech významových rovinách. A význam zde nebude jen v rovině emocionální, ale i v rovině přístupu jeho autora k danému žánru nebo konkrétnímu dílu, tj. zda je jím nadšen či jím opovrhuje. Jedna každá z těchto rovin má svou skutkovou, faktografickou podstatu.

Zkusme si to blíže osvětlit.

Rovina první : "perfektní space opera" je rovinou parodickou. Klasické postupy space opery jsou v ní vědomě přeháněny, zveličovány, parodovány. Něco podobného známe díky Limonádovému Joeovi, který je skvělou parodií blízké příbuzné space opery, opery koňské. Ve filmu se mi zatím nepodařilo najít úplně čistou parodii takových kvalit, jako je Limonádový Joe, leč jako příkladem lze posloužit např. závěrečnou scénou z filmu Ledoví piráti, v níž se po takřka zcela vážně míněném a laděném příběhu tvůrci utekli k parodii na časové smyčky a nechali hrdiny v zoufalém souboji s bandou bídáků přímo před očima diváků zestárnout až do senilně stařešinské podoby, aby je na poslední chvíli zachránil jejich právě narozený a blesku-rychle odrostlý synáček. V čs. filmové tvorbě lze silné parodické

prvky space opery vystopovat ve filmu Zabil jsem Einsteina, pánové, i když zde chybí to nejdůležitější - samotný prvek "space" čili požadavek, aby se příběh odehrával v průběhu kosmické honičky. Toto hledisko je však podle mne již překonané a tedy podružné.

Již několikrát jsem se zmínil o prvcích space opery, o jejích postupech a podobně. Tím jsme se dostali k významové rovině druhé, k rovině space opery jako takové.

Tento pojem vznikl v přímé návaznosti na své sourozence : koňskou (horse opera), mýdlovou (soap opera) a další. V praxi to ovšem ještě neznamenalo nějaké hanlivé pečetidlo pochybné kvality, či spíše - nemusí to znamenat. Z hlediska historického vývoje SF se označení Space opera používá pro určitou námětovou oblast, čerpající z ne stále stejného základního kliše. Space opera tedy vlastně znamená toto kliše.

Základními prvky, které se mi poadřilo vystopovat, jsou :

První se jeví již zmíněná podmínka situovat děj do kosmického prostoru, většinou formou honičky. To je základní, širší SF čtenářské veřejnosti nejsrozumitelnější charakteristický prvek, v praxi však asi jediný, který je s termínem space opery spojován až ztotožněn. Ve skutečnosti ale nemusí být každá space opera nutně kosmickou honičkou a naopak - ne každá kosmická honička bude space opera.

Ta se totiž může pochlubit dalšími prvky. Dalším je úkol. Ve space opeře jako kategorii chybí hlubší myšlenka, na místo níž je dosazen úkol (s velkým Ú) či poslání (s velkým P). Ve space opeře jde nejčastěji o nic méně než o záchranu lidstva, které obvykle nic netuší a je osamělým hrdinou (ten zastupuje třetí prvek) zachraňováno za pět minut dvanáct.

+++ Následuje první filmová ukázka z filmu Humanoid, v níž je vybranému jedinci voperováván "golemovský" šém, aby mohl být ovládán svým šíleným tvůrcem. +++

Jako demonstrativní příklad jsem pro svůj výklad vybral film italské produkce Humanoid, který je klasickou ukázkou základních postupů space opery.

+++ Následuje druhá ukázka : úvod k filmu, převzatý z Lucasovy Nové naděje - ubíhající titulky, obrazový začátek filmu až po sestřelení stíhačky. +++

Čím větší rozsah má mít blížící se katastrofa, tím je space opera klasičtější a pitomější, ty nejpitomější zachraňují už celé vesmíry a galaxie.

Již zde padla zmínka o hrdinovi. Hrdina je postava rozporuplná.

Zpočátku je absolutně neschopný, aby mohl později o to jasněji ukázat, že měl za strýčka Jamese Bonda a jeho dědeček z matčiny strany byl King Kong. Kde nevystačí svaly, chytrost atd. pomůže buď šťastná náhoda (miláček štěstěny) či něžná dívčí ruka. Majitelka ruky bývá nejčastěji prvkem č. 4, ve většině případů se nešťastně zamiluje do hlavního hrdiny... Nešťastně ne proto, že by tento musel podle zákonitostí space opery k jejím citovým výlevům zůstat zcela chladný, nýbrž proto, že nemá čas je opětovat až do chvíle, kdy vykoná svůj hrdinský čin a odvrátí hrozící zkázu. Tomuto mu hlavní hrdinka většinou usilovně (ovšem samozřejmě nevědomky) brání, často i přímo ohrozí celou civilizaci, vesmír a pod.

+++ Následuje ukázka č.3 : tentokrát z filmu Spacehunter - - hlavní ženská postava filmu padne do rukou hlavního padoucha a ten ji nechá probíhat překážkovou drahou, v níž každá překážka znamená smrtelné nebezpečí. +++

Čím může hrdinka hrdinovi bránit v jeho poslání ? Tím, že se nechá protivníkem chytit a hrdina ji musí ještě navíc, jako jakýsi melouch, zachraňovat.

Čímž jsme se dostali k poslednímu atributu space opery, a to k bídákům či bídákovi (s velkým B).

Tito či tento jsou rozkošní : ne že by byli opravdu rozkošní, ale rozkošné je to, co si autoři dokáží vymyslet. Bídáci totiž symbolizují velikost hrdinova úkolu - a proto nemohou být obyčejní. Z kvantitativních ukazatelů z počátečních dob space opery jsme se již před delší dobou dostali ke kvalitativním, a tak je neustále se na co dívat. Často mne jímá hrůza a pochybnosti, jak to, že hrdina obvyklou (ale nejen pro space operu) úvodní sekvenci, v níž Zlo dočasně vítězí, může vůbec přežít.

+++ Následuje ukázka č.4, opět z filmu Humanoid : komando černě oděných vojáků přepadne základnu lidí a celou ji vyplení. +++ O to větší mám pak radost, když vše bez úhony a jediného zranění přeživší hrdina bídáka porazí v osobním souboji (další ze skoropodmínek space opery) v závěrečné scéně filmu.

Pravil jsem - bez jediného zranění. Skutečnost je taková, že hrdina bývá zraněn několikrát, leckdy i těžce až smrtelně (nejklasičtější příklad dává bohužel ne SF film Černý korzár - běžel v našich kinech). Leč velikost úkolu dává hrdinovi vědomí vlastní zodpovědnosti a zainteresovanosti, propůjčí mu síly takřka nadlidské a on zapomíná, že byl vůbec kdy zraněn. Zajímavé však je, že se vět-

šinou stačí uzdravit dříve, než onen "akční šok" pomine, takže hned v následující scéně již hrdina opět běhá, skáče, střílí a boxuje, jako kdyby se mu nic nestalo a právě se vrátil ze čtrnáctidenního pobytu v Mariánských láznich.

Probrali jsme tedy základní postuláty, které by nám měly umožnit rozeznat space operu od všeho ostatního. Na tomto místě však chci znovu připomenout, že termín space opera v žádném případě sám o sobě neznamená známku pokleslé kvality. Vezměme např. film Nová naděje od Georga Lucase z cyklu (s pochybným názvem Star Wars), což je film kouzelný, pohádkový, strhující a v kontextu vývoje SF filmu i jeden z klíčových, který ovlivnil desítky dalších. Přitom je to space opera jako vyšitá : krásná princezna, totální hrozba pro dobro od totálního zla atd. Zásluhou Lucase bezesporu je, že dokázal tato klasická klišé jednak bezchybně ztvárnit s využitím nejmodernějších technických trikových postupů a jednak obohatit co do plejády hrdinů o nové prvky.

Mají-li tedy tvůrci dostatek autorské invence, může být i space opera dílem s visačkou nejvyšší kvality. Horší to samozřejmě bývá, když je tomu naopak.

Ono vařit z materiálu již stokrát destilovaného není nic jednoduchého a každý také není Lucas.

Tímto jsme se dostali ke třetí významové rovině termínu, ke space opeře jakožto specifické kategorii škváru.

Film Humanoid je ukázkou přímo dokumentární.

Pominu prostoduché opičení po skvělém filmu Lucasovu, které poznamenalo samotnou úvodní scénu z naší druhé ukázky - ale nejenom ji. Dokumentárnost Humanoida spočívá v tom, že klasické postuláty space opery realizuje tak absolutně, až je karikuje, na rozdíl od parodie však nechtěně, neboť dívající se člověk tomu má věřit, nikoliv se smát. Základ děje je jednoduchý :

Zlo, ztělesňované Graalem, se zmocní podivuhodné substance, která proměňuje lidi v nadlidské obry - humanoidy. Pokusný exemplář, řízený dálkově voperovaným šémem, je vyslán zlikvidovat vládce pokojné Metropolis. Poté má být sérem bombardováno obyvatelstvo hlavního města, a tak vytvořena armáda k útoku na celou galaxii.

Uvedl jsem, že principy space opery jsou ve filmu Humanoid zveličeny až ad absurdum. Např. zlo a nebezpečí : jsou strašlivé a nezničitelné, zdá se, že je nemůže nic zastavit.

Potíž ovšem je, že zlo v takovém případě je již tak dokonalé, že si tvůrci musí napomoci logickými nesmysly a absolutně zkratovými situacemi, jakýmisi Deus ex machina. Ve filmu tuto funkci plní malý čínský chlapec FanFan TonTon - je inspirován Obi Kenobim z Lucasovy Nové naděje, leč ta kvalita ?!?!

+++ Následuje pátá ukázka : scéna, v níž se obyvatelé Metropolis snaží zastavit útočícího humanoida všemi prostředky, střelami počínaje, nejsilnějším lisem ve vesmíru konče; střih ; humanoida zastaví silou kouzla malý čínský chlapec. +++

A objeví se další absurdnost filmu : hlavní hrdinka neprchne ve chvíli, kdy je ohrožena humanoidem, ale v okamžiku, kdy je již nebezpečí zažehnáno a humanoid zastaven.

V takovýchto případech je nelogická i značná část zápletky. Není čas vysvětlit, oč jde, jak nebezpečí vzniklo a v jakém vztahu je k ostatním reáliím. Prostě odněkud vždy něco vyskočí a hrdina se musí bránit. Když se ubrání a vlastně tím nastává čas k vysvětlení, už zase zírají ze tmy zlověstná očička a blýskavé tesáky. Automaticky se předpokládá, že když nemá čas se ptát hrdina, nemá jej ani divák.

+++ Následuje ukázka č.6, v níž se objeví dvojice hrdinů z filmu Spacehunter v obležení psích strašidel. +++

Skutečný paradox pak nastane, když příliš dokonalí bídáci jsou postaveni v závěrečné scéně kladným hrdinům, kteří zatím působili dojmem spíše neohrabaných prosťáčků. Role se bleskově vymění, včerejší přesní ranní ostrostřelci se v poledne netrefí ani do pověstných vrat od stodoly a trpělivě čekají ve frontě, až si hrdinové najdou čas je zlikvidivat.

+++ Následuje ukázka č.7, opět z Humanoida. Ve scéně je ukázán souboj hlavního kladase s hlavním padouchem. +++

Když se potom člověk na takovou space operu dívá, v závěru skoro lituje, že se těm bídákům jejich zlověstné a zlomyslné úklady nepodařily. Bylo by to možná jisté zpestření.

Tolik tedy ke space opeře. Doufám jen, že při promítání jakéhokoliv filmu ze skupiny space opera, tedy i toho dnešního, vás ta myšlenka "kdy již konečně dobro prohraje", nenapadne. Protože by opět začalo platit pravidlo : všeho moc škodí !!

Hezkou zábavu !

P.S. od redakce : po tomto programovém úvodu Vl. Veverky byly promítnuty dva filmy : Spacehunter a Návrat Jediho.

Ohnivé ženy se vracejí

Země vzniku : ČSSR, ČST - 1986
Kamera : Vladimír Holomek
Scénář : Hermína Franková
Hudba : Vítězslav Hádl
Režie : Zdeněk Podskalský
Hrají : Jana Hlaváčová, Dagmar Veškrnová, Oto Šimánek, Leoš Suchařípa aj.

Uvedla ČST dne 20.3.1987 na 1. programu od 21.10 hodin.

Po shlédnutí televizní inscenace "Ohnivé ženy" na podzim roku 1985 jsem byl nadšen. Hlavně moje nadšení způsobilo, že jsem napsal o tomto vtipném a živém díle krátký článek /SR listopad 1985/. Když jsem si v časopise ČST přečetl noticku /přečetl a vylepil ve svém archívu/ o přípravách na natáčení přímého pokračování, hrozně jsem se začal těšit. Ovšem téměř rok se avízovaný druhý díl někde zašíval, pak se o něm zase něco řeklo, aby uplynul další půlrok, než se objevil na obrazovce. Proč vše trvalo tak dlouho ? Možná i proto, že se autoři báli či styděli s takovým výsledkem své práce předstoupit před diváky ...

Už od začátku jsem tušil nějakou zradu. Druhý díl totiž začal bezhlavým skokem do rozjetého děje, který navíc neměl návaznost na předchozí dobrodružství. Chyběla zde tolik populární rekapitulace "sestříhanou dvouminutovkou", díky které by si každý divák /ten, kdo první díl viděl, i ten, co ne/ aklimatizoval v prostředí duchařského příběhu. Jistě, jakási rekapitulace provedena byla. Ale pouze jedním hostem /byť zahraným Otto Sklenčkou/ v rušné hospodě za za asistence stránek prastarých kronik, ukazovaných hospodským kolegům.

Ani samotný děj neuspokojil. Odvíjel se děsně rychle, nebyl čas /nebo nebyly nápady ?/ na bohatší a vtipnější dialogy, konec se nepodařilo dostatečně vypointovat, leckomu nedošlo, že Oto Šimá-

nek hrál převtěleného Janka, milence jedné z popravených čarodějnic /tato skutečnost byla divákovi předestřena asi tak, jako jsem jí já nabídl vám/.

Mile nepřekvapily ani herecké výkony. Jana Hlaváčová a Dagmar Veškrnová sice nezklamaly, ale zůstaly na úrovni /byť dobré/ prvního dílu. Leoš Suchařípa v roli manžela majitelky starožitnictví pobyl v hlubokém a neproniknutelném stínu perfektního výkonu ve filmu Věry Chytilové "Faunovo velmi pozdní odpoledne", postava Oty Šimánka by lépe slušela Josefu Bláhovi, ostatní herci nedostali příležitosti, odpovídající jejich jménům.

A tak jediným světlým okamžikem dílka "Ohnivé ženy se vracejí" zůstala chvíle, kdy divák seznal, že vousatý milenec Jany Hlaváčové coby starožitnice je bravurně nalíčená Dáša Veškrnová. Po převtělení čarodějnic do těchto dvou postav, které zahynou při nepodařeném pokusu vykrást muzeum, vzniká z faktu, že by se jedna žena měla muchlovat s druhou, jež je vlastně mužem, většina usměvných výroků a situací, které byly v inscenaci vytvořeny.

Kdo neviděl, nemusí litovat. A pokud je někdo takový nadšenec a chce vidět vše, co SF jen trochu zavání, mohu ho ujistit, že ani on nemusí litovat. Inscenace "Ohnivé ženy se vracejí" neměla /NAŠTĚSTÍ !/ se SF nic společného.

Poznámka : zpronevěřil jsem se tradici "alespoň nastínit děj". Ale to vážně jinak nemělo cenu ...

Standa Čermák

STARSHIP INVASIONS

Země vzniku : Kanada, 1977
Kamera : Mark Irwin
Scénář : Ed Hunt
Speciální efekty : Warren Keillor
Hudba : Gil Mellé
Režie : Ed Hunt
Hrají : Robert Vaughn, Christopher Lee, Daniel Pilon, Victoria Johnson aj.

11. února byl farmář Rudy Ekhardt dopraven do létajícího talíře a zde sveden ženou, krásnou jako bohyně. Nikdo na Zemi jeho příběhu neuvěřil; o dva dny později spáchal Rudy Ekhardt sebevraždu. To byl první, ale zdaleka ne poslední, přehmat bytostí z vesmíru ...

Velitel Ramses působí se svou skupinou jako předvoj výpravy, která pátrá po vhodné planetě. Sluneční systém, z něhož průzkumníci pocházejí, se v poslední době chová dost nestabilně : slunce se chystá proměnit planetu Alpha v supernovu. Předvoj má rozkaz prozkoumat Zemi z hlediska vhodnosti přesídlení sem ohrožené civilizace. Co s civilizací z pozice Země původní, si zřejmě hlavu nelámou ...

Za dočasné útočiště si skupina zvolí místo hluboko pod mořskou hladinou : v zeměpisných souřadnicích bermudského trojúhelníku se nachází obrovská základna "legie okřídleného hada".

Intergalaktická rada ovšem chce tomuto ruchu kolem Země udělat přítrž a vyšle na pomoc pozemským ozbrojeným silám kosmické lodě, osazené příslušníky národa LOR. Dochází k těžkým bojům mezi oběma kosmickými flotilami.

Zbaví se lidstvo s touto pomocí invazistů z vesmíru ?

V krátké době se dvakrát za sebou setkáváme s kanadskou kinematografií /viz SR 14-87 "Def-Con IV."/, bohužel jen v oblasti neviděného filmu. Nemůžeme proto posoudit, co je pravdy na tvrzení , uvedeném ve filmové encyklopedii, že "filmový Huntův debut je překvapivě tradiční film." Především mi není jasné, jakou tradici Hunt dodržel.

Snímek "Starship Invasions" je novou kategorií "návštěv z vesmíru". Existuje zde sice zlý návštěvník v podobě národa z planety Alpha, ale také hodný zastánce Země z mimozemských dálav ...

Standa Čermák

S roboty nejsou žerty

S. ŠVACHOUČEK

Země vzniku : SSSR
Typ pořadu : TV inscenace
Režie : Pavljučenko, Lezinová
Hrají : Dvorženckij, Vokáč, Mazerová, Plotnikov aj.
Vysíláno : I. program SSSR, 29.3.1987, 14.20-15.40

Inscenace patřila do cyklu Ten fantastický svět, který je zaměřen na dospívající mládež. Předmluvu k pořadu uvedl krátký záběr s Isaacem Asimovem, dále probíhala formou besedy mezi moderátorem pořadu, bývalým kosmonautem Leonovem, a spisovatelem a literárním teoretikem Vladimírem Gakovem. Host pořadu volně citoval ze své knihy Čtyři cesty strojem času, jejíž český překlad se připravuje v Lidovém nakladatelství. Zasvěceně hovořil o literárním vývoji námětu robotů a po uzavření besedy uvedl blok tří SF povídek různých autorů.

První epizoda začínala procházkou starého milionáře Hahna, který žil se svým sluhou v přepychovém domě uprostřed rozsáhlého parku. Hahn si trpce stěžoval sluhovi, že už nedokáže svou práci vzhledem k věku dělat pořádně, ale nový sluha, který byl před časem přijat na výpomoc, se také neosvědčil. Mladík sice vykonával svou funkci dobře a rychle, ale když Hahna neočekávaně v noci přepadly bolesti, mladík byl kdesi na procházce v parku. Výtka zaměstnavatele jej rozzlobila - a mladík odešel. Bezohledná přímočarost mládí se Hahna velice dotkla a sliboval sluhovi, že jej nikdy nepropustí. Měl však starosti, jak jeho klesající výkonnost nahradit, protože sám potřeboval stále větší péči.

Toho dne se jako na zavolanou objevil jakýsi pan Mitchell a začal propagovat automatické pomocníky do domácnosti. S podnikavostí hraničící s drzostí nechal dva techniky namontovat na ukázku hlasem ovládané elektronické dveře k pracovně a zanechal k vyzkoušení na podlaze i kybernetický vysavač. Sluha na své nové pomocníky hleděl s nedůvěrou, ale pak se i s pánem až do noci bavil komandováním neúnavných dveří a prohánění vysavače.

Druhý den přivezl Mitchell trochu obměkčenému Hahnovi obrovského robota připomínajícího středověká brnění. Postavil ho k sejfu v pracovně a na sobě názorně předvedl, že na povel "poplach" stroj chytí a udrží jakéhokoliv vetřelce. Hahnovi se robot nelíbil, ale Mitchell už svou dodávku poslal pryč, takže oba stařící souhlasili a tím, že si robota odveze druhý den, až přinese ukázat další vzorky.

V noci Hahna vzbudil hluk v pracovně. Elektronické dveře se však nedaly otevřít. Ráno konečně s pomocí zahradníka vnikl pán se sluhou do místnosti a našel tam prázdné brnění a prázdný vypáčený sejf.

Korunu všemu dodal zástupce firmy Westinghouse, který přišel vymáhat 2000 dolarů za roboty pronajaté Hahnovi prostřednictvím jeho zaměstnance, pana Mitchella ...

Druhá povídka byla natočena na motivy povídky Isaaca Asimova Lhář. Protože zpracování bylo věrné, stačí stručný obsah.

Nějakou chybou při výrobním procesu vznikl robot, který dokázal číst myšlenky. Při pátrání po odchylce, která to způsobila, zjistil ředitelův zástupce od robota náhodou, že se jeho nadřízený chystá složit funkci a jmenovat jej svým nástupcem. Robot jej kromě toho ujistil, že jeho matematická analýza problému je správná a ředitel matematice téměř nerozumí. Stejně náhodně se dozvěděla dr. Calvinová, že ji miluje její kolega Petr. Když ji ale pozval na svatbu s neinteligentní blondýnou, kterou doktorka s Petrem kdysi zahlédla, poznala Calvinová, kterým směrem robotovo chování míří. Protože měl díky své telepatii přehled o trápení lidí kolem sebe, robot jim záměrně lhal, aby je zbavil jejich tajných stresů. Při konfrontaci ředitele továrny se zástupcem se robot dostal do krize, kterou dr. Calvinová záměrně prohloubila a robote tak zničila. Za poznání zaplatila ztrátou iluzí, ale její kolega ve střetnutí s ředitelem přišel o místo.

Třetí epizoda byla natočena na motivy povídky Alexandra Běljajeva.

Mladík spěchal k vlaku, aby uvítal svou snoubenku. Protože ho dvakrát zdržel svou tupou vlezlostí automat na prodej sušenek na nástupišti, muž doběhl k vlaku mezi posledními.

Průvodčí jej ujistil, že dívka podle jeho popisu vlakem nepřijela. To mohlo znamenat jedině, že rodiče nesvolili k jejich sňatku. Zoufalému snoubenci opět vkročí do cesty robot a s přibližným úsměvem mu vnucuje sušenky. Mladík jej rozhořčeně odstrčí. Robot uklouzne a padne na koleje přímo do cesty rozjíždějícímu se vlaku.

Při soudu obhajobe vysvětluje zkratové jednání svého klienta, který nechtěl robota úmyslně poškodit. Vítězí ale obžaloba, která je založena na tom, že servisní roboti jsou vrcholem technické revoluce a nejdokonalejším symbolem státního vlastnictví a současného státu vůbec a jejich ničení je vrcholným protispolečenským činem. Mladík je odsouzen k vystřelení do vzduchoprázdného prostoru.

Několik rodin sleduje na svých televizorech popravu a lidé a roboti se shodují na tom, že rozsudek je sice tvrdý, ale přiměřený, přičemž není zbytečně krutý, protože smrt přijde rychle.

Po skončení soudu se soudci odeberou do zadní místnosti, kde je sluha postupně vypíná a uklízí jejich paruky. Byli to sami roboti. Opodál již stojí vypnutá celá porota, která v případu vynesla rozhodující slovo.

Inscenace byla provedena velmi dobře. Úvodní slovo bylo sice dosti obsáhlé, ale podané zasvěceně a se zápalem pro věc. Vlastní povídky byly uvedeny jako nezávislé epizody bez zvláštních názvů, spojené jen záběry nočních ulic moderního přetechnizovaného světa.

Nejlépe byla zpracována asi první povídka /námět Ptrick Čilander ?/, kde byly využity technické rekvizity minimálně. Druhá epizoda nepoužívala žádné technické triky. Robot i jeho tvůrci na sobě měli střípbřité kombinézy a interiéry byly pravděpodobně natáčeny v prostorách nějaké moderní vysoké školy a v botanické zahradě v koutku subtropické květeny - pro zpestření suchých interiérů soukromým botanickým koutkem dr. Calvinové. Ve třetí epizodě se objevil

vlak budoucnosti, který připomínal Alweg z kanadské výstavy dopravní techniky. Zdálo se, že se jedného dovednou montáž a využitím kabiny nějaké podzemní lanovky.

Závěrem lze říci, že inscenace působila celkem dobře, přestože nevyužívala ve viditelné míře technické triky. Všichni roboti byli k nerozeznání od lidí, až na robota z první epizody, který byl ovšem zase nepravý. Režie se soustředila na psychologii postav a herecké výkony - a je nutno přiznat, že v tomto směru mají sovětští tvůrci tradici, která se projevila i zde.

Co se kde šustlo

VIDEOPROGRAMY na kazetách VHS/BETA

Půjčovna videokazet Filmových laboratoří Barrandov nabízí pro zájmce následující tituly žánru SF:

- Ikárie XB 1 / s krátkými filmy Krabi, Laocoon, Homunkulus/
- Setmise /s krátkými filmy Osm a 3/4 a Imago/
- Tajemství Hradu v Karpatech /+ Smrtící vlně, Pokažená svatba/
- Cesta do Pravěku, Vynález zkázy
- Horor v animovaném filmu /Poklad pana Arna, Očistná lázeň, Pomsta, Smrtící vlně, Poklad v pyramidě, Pokažená svatba, Nedokončený víkend/

/z katalogu FLB/

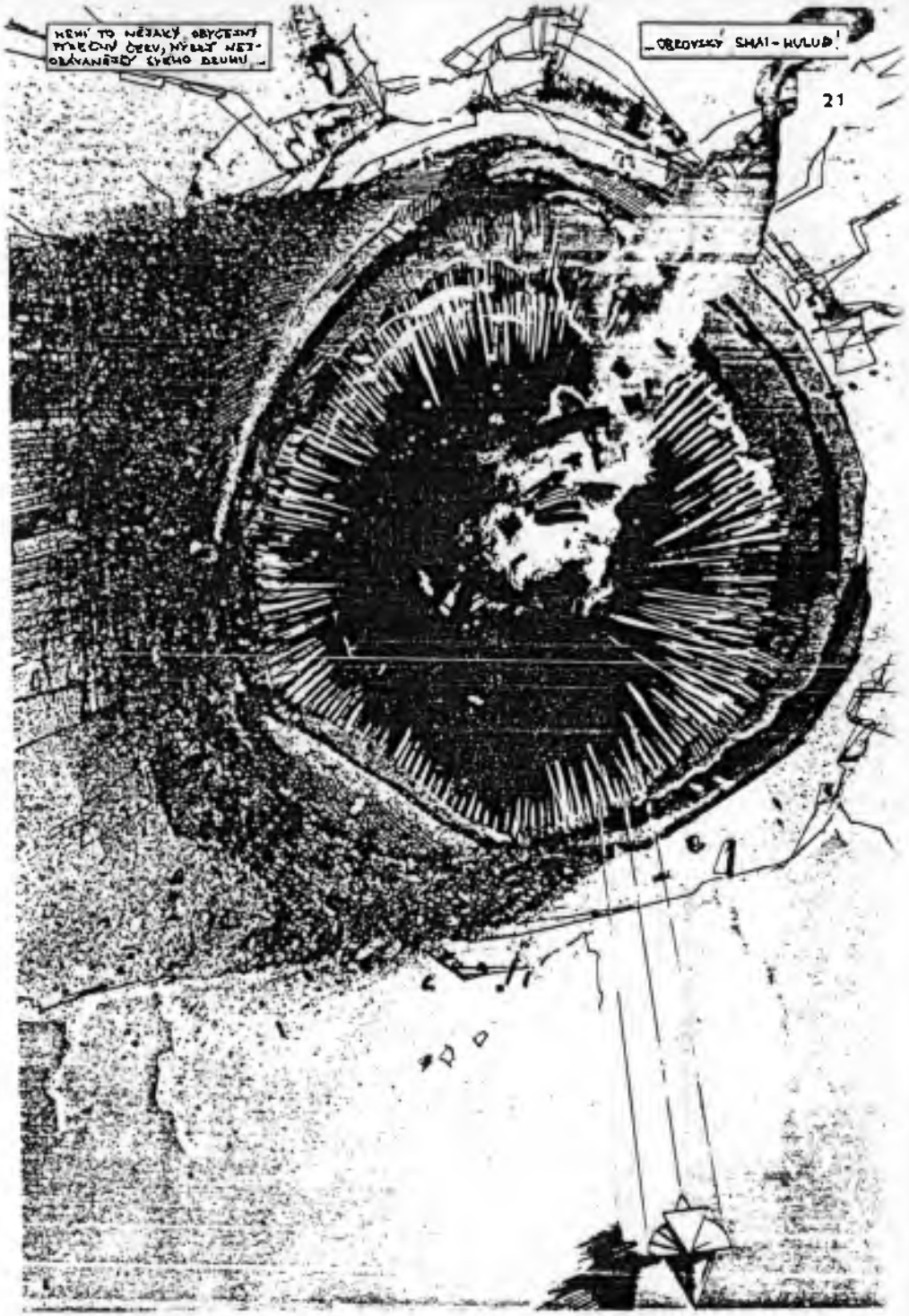
OBSAH

Parcon /Starknest/ 2
Obrázky k Parconu /Láda Cibulka/ 4
Atlantis /Starknest/ 6
Hvězdný let č. 1 /Starknest/ 7
Space opera /Vláda Veverka/ 9
Ohnivé ženy se vracejí /Standa Čermák/ ... 14
Starship Invasion /Standa Čermák/ 16
S roboty nejsou žerty /Slávek Švachouček/. 17
Obsah 19
Flash Gordon - 3 /přel.St./..... 20

Ilustrace na titulní straně - část obrázku Theodora Rotrekla k Parconu 1987.

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 26.6.1987. Vyšlo v červnu 1987. Náklad 11 výtisků.
© RSR 1987

NEMÍ TO NĚJAKÝ OBYČEJNÝ PŘEČIN ČERVÍ, MÝBRÁT NĚJAKÉHO ZVLÁŠTNĚJŠÍHO DRUHU...
...OBROVSKÝ SMAI-HULUD!

POZDĚJI, POTÉ, CO ORNITOPTER BEZPEČNĚ PŘISTÁL V ARRAKEENU...
MNOHÉ JSOU TI PÍSEČNÍ ČERVI! JEN DÍKY NÁŘI NEMOŽNÉ PŘESNOSTI NA ZÁKLADĚ VE PŘE-
AH, GURNEMU ZACHRÁNIL ŽIVOT, ALE ZAPLATIL ZA TO ŽIVOTEM!
MLUVÍTE, MŮJ PŘÍTELI, CO VÍŘÍ O PŘÍMECH?
ZDÁLI BY SE NÁM SPOLEHNOUT?
PANE, JÁ...
...JSEM PŘESVĚDČEN, ŽE ONI ZDÁLI JSOU TĚMI SPRÁVNÝMI SPOJENCI. ALE JEJICH PŘÍTELSTVÍ SE TĚŽKO ZÍSKÁVÁ. JAK VÍTE, NELZE SE IMPÉRIU NEBO RADĚJI PODMANIT CI JE...
EXISTUJE NÁZOR, ŽE V POUŠTI JICH ŽIJE JEN MALÉ MNOŽSTVÍ; ALE VÍ SE DOMNÍVÁM, ŽE JICH JE...
SPOUSTA A ŽE PRÁVĚ ONI BUDOU PRAVÝMI VLÁDCI ARRAKIS!
ZEPTÁM SE, PANE!
VELMI UNAVEN... ZVLÁŠŤ, KDYŽ SI UVĚDOMÍM, ŽE NÁS KDYSI TAK SILNÝ DŮM....
NAŠ DŮM NEDEGENEROVAL!!
STÁLY, DOBRÝ DUNCANE. PRO MNĚ A PRO PAULA STÁLE MOŽNÉ ZNAMENÁŽ...
JEHO SCHOPNOST BOJOVAT, ZBĚHLOST V ZACHÁZENÍ S NOŽEM... ZA VŠECHNO JE TI ZAVDĚČÁN!
BUĎTE SPÍŠE POTĚŠENI, PŘÍTELI!
HEJ!! NĚKDY NĚKDE... ZA DOMEM...
UHGGH!
THUSH!
AHO, VÝBORNÉ LETO, TO ZASE JE MI MÍŇO...

PŘEMÝLEL JSEM SE, TO JÁ JSEM ZNIČIL ...
PROČ?
... HLASATÝ SUPER-HODIN!
CHCI NĚLEHO ZABÍT, ALE NE VÁS, KTEŘÍ NEMŮŽOU NEBOJ VE STÍNU NEBE TEMNÉ HROZBY. CHCI ZABÍT NEBEZPEČENCE. A VY SE S BARONEM ZEKTĚ ZAPLETLI, NEBO ZEMŘETE!
... A PŘÍŠTĚ VYDEJTE!!
NIKDY!
ALE, ALE ... JAKO PŘEMĚLIVŽEL ZACHRÁNÍM ZEE-ESICKÁ PANNA!
AŽ SE ROZHLÉDNU, ZJISTÍM, ŽE NEJSTE JEDINÍ, KDO SE NA VÁS ... A PŘÍŠTĚ SI DÁVEJTE NA TEMNÉ SÍLY!
AŽ SE ROZHLÉDNU, ZJISTÍM, ŽE NEJSTE JEDINÍ, KDO SE NA VÁS ... A PŘÍŠTĚ SI DÁVEJTE NA TEMNÉ SÍLY!
... SMÍTE VYLÉZT JEN NA ZELENÝ ZEMĚ, NE ... NA ZEE!
SVĚTLO OSVĚTLUJE ČTYŘI ZE ZÁSTUPCŮ ZEEMSKÉ VESMÍRNÉ OBRANNÉ SÍLY, KTERÉ ZNIČILY MARKONIENSKÁ LODĚ...

NEBE JE PLNÉHO KOSMICKÝCH KOULÍ, KTERÝCH ÚTOK LIDSTVO NIKDY NEZNAL JEDNOHO MUŽE!
24
A OPRAVDU ÚTOKU JEDEN MUŽ. JAK DOKÁŽE SE SVÝMI ATOMOVÝMI LUKY ÚSPĚŠNĚ BRÁNIT?

Starship Invasions	Kanada	1977	1	1

žie: Ed Hunt
énář: Ed Hunt
mera: Mark Irwin
dba: Gil Mellé
l.efekty: Warren Keillor

Hrají: Robert Vaughn, Christopher Lee, Daniel Pilon, Victoria Johnson aj.

11. února byl farmář Rudy Ekhardt doprevaden do tajícího talíře a zde sveden krásnou ženou. Nikdo na mi jeho příběhu nevěřil; o dva dny později spáchal hardt sebevraždu. To byl první přehmat bytostí vesmíru ...

Coma	USA	1978	1	1

žie: Michael Crichton
énář: Michael Crichton
mera: Victor J. Kemper
dba: Jerry Goldsmith
l.efekty: Joe Day

Hrají: Genevieve Bujold, Michael Douglas, Rip Torn, Richard Widmark, Lois Chiles, Harry Rhodes a jiní

Film natočil režisér Crichton na motivy knihy erta Cooka. Film se velice věrně drží knižní předy. Vypráví příběh začínající lékařky Susan Whea-

Ohnivé ženy se vracejí	ČSSR	1986	1	1

Režie: Zdeněk Podskalský
Scénář: Hermína Franková
Kamera: Vladimír Holomek
Hudba: Vítězslav Hádl
Zvl.efekty:

Hrají: Jana Hlaváčová, Dagmar Veškrnová, Oto Šimánek, Leoš Suchařípa aj.

Film /televizní inscenace/ je pokračováním inscenace Ohnivé ženy /ČST 1985/.

Kvalit prvního dílu však toto dílko nedosahuje. Film začíná bezhlavým skokem do děje, nemajícím žádnou návaznost na předchozí díl.

Hvězdný let č. 1	USA	1984	1	1

Režie: Jerry Jameson
Scénář: Robert Malcolm Young
Kamera: Hector Figueroa
Hudba: Lalo Schifrin
Zvl.efekty: John Dykstra, Terry Frazee

Hrají: Lee Majors, Hal Linden, Lawrence Hutton, Ray Milland, Michael Sacks

Film je na pomezí SF a katastrofických filmů.

Děj se odehrává na palubě prvního letadla, které se pohybuje kosmickým prostorem. Dojde ke srážce s meteorickým rojem a letadlo je poškozeno.

jemná zóna nad cifikem	USA	1980	1	1

ie: Don Taylor
nář: David Ambrose, Thomas Hunter, Peter Powell, Gerry Davis
nera: Viktor J. Kemper
lba: John Scott
.efekty: Maurice Binder

Hrají: Kirk Douglas, Martin Sheen, Katharine Ross, James Farentino, Charles Durning aj.

ginální název : The Final Countdown

Film je typickým představitelem děl, zabývajíh se problematikou cestování v čase; byt přesun em se odehraje bez možnosti ovlivnění člověkem. Letadlová loď Nimitz se vydává na inspekční

Stroj času	USA	1960	1	1

Režie: George Pal
Scénář: David Duncan
Kamera: Paul C. Vogel
Hudba: Russell Garcia
Zvl.efekty: Gene Warren, Wah Chang

Hrají: Rod Taylor, Alan Young, Yvette Mimieux aj.

George Pal natočil Stroj času na motivy knihy H. G. Wellse. Atmosféra knihy je ve filmu věrně zachována, proto můžeme Stroj času zařadit po bok snímků První lidé na Měsíci (R:Nathan Juran), Cesta do středu Země, Caprona - Země zapomenutá

v přímém přenosu	Francie	1979	1	1

ie: Bertrand Tavernier
nář: David Rayfiel + R
era: Pierre William Glenn
ba: Antoine Duhamel
efekty: nebyly potřeba

Hrají: Romy Schneiderová, Harvey Keitel, Max von Sydow, Harry Dean Stanton

Děj filmu nás zavede do roku 2021. V centru ěhu stojí žena, kterou lékaři postaví před kruse neodvratnou pravdu : onemocněla jste rakovi-

Gremlini	USA	1984	1	1

Režie: Joe Dante
Scénář:
Kamera: John Hora
Hudba: Jerry Goldsmith
Zvl.efekty: Chris Walas /tvůrce gremlinů/
Produkce : Steven Spielberg

Hrají: Phoebe Cates, Judge Reinhold a jiní

Otec by chtěl svému synovi věnovat k vánočním svátkům nějaký neobyčejný dárek. Zajde proto do čínské čtvrti, kde jsou exotickým zbožím přeplněné krámky.

Jediným světlým okamžikem zůstala chvíle, kdy dívák seznal, že vousatý milenec starožitnice /J.Hlaváčové/ je bravurně nalíčená její kolegyně ohnivá žena /Déša Veškrnová/. Po převtělení čarodejnic do těchto dvou postav, které zahynou při nepodařeném pokusu vykrást muzeum, vzniká z faktu, že by se jedna žena měla muchlovat s druhou, většina úsměvných výroků a situací.

Velitel Ramsee působí se svou skupinou jako předvoj výpravy, která pátrá po vhodné planetě. Sluneční systém, ze kterého průzkumníci pocházejí, se v poslední době chová dost nestabilně i slunce se chystá proměnit planetu Alpha v supernovu. Předvoj má rozkaz prozkoumat Zemi z hlediska vhodnosti přesídlení sem ohrožené civilizace. Co s civilizací z pozice Země původní, si invazisté zřejmě hlavu nelámou ...

Film je debut režiséra Hunta.

Posádkám dvou raketoplánů se podaří zachránit část cestujících pomocí nafukovacího tunelu a hermetického válce. Je zachráněn i konstruktér letadla ve vzduchotěsné rakvi. Po té, co se dostane na Zemi, napadne jej, že by letadlo, které nemá tepelný štít, mohlo sestoupit v zákrytu za raketoplánem. Po mnoha nebezpečích se pak podaří šťastně přistát a zachránit tak zbytek cestujících i celé letadlo.

lerové, která přijde na stopu obchodníků s lidskými orgány.

V Bostonské nemocnici se v poslední době množí případy, kdy pacienti upadají do hlubokého komatu a již se z něj nikdy neprobernou. Susan přijde na to, že takto postižení pacienti jsou operováni vždy na operačním sále č.8. Zjistí dále, že je do tohoto sálu instalováno elektronické zařízení, které ve správný okamžik začne místo kyslíku pacientovi dodávat kysličník uhelnatý ...

Neohroženou Susan začnou pronásledovat najatí zabijáci ...

časem, Lidé zapomenutí časem /vše R: Kevin Connor/ a jiné.

Tento film potkal osud zcivilizované filmové techniky, neboť byl v osmdesátých letech kolorizován, tzn. obarven počítačem z černobílé verze na verzi barevnou.

cestu. Vlivem magnetické bouře se přenese do doby těsně před útokem japonských letadel na Pearl Harbor. Příběh je vystavěn na několika skutečných historických faktech /např. na dosud nevysvětleném zmizení amerického senátora/, které autoři domýšlejí do vědeckofantastické polohy.

Film je zajímavý i svým hvězdným hereckým obsazením i obrazy z letadlové lodě.

Koupí zde po dlouhém přemlouvání roztomilé zvířátko, mogwaie Ghizma. A dostane tři důležité pokyny : Nesmí ho krmit po půlnoci, nesmí ho mýt ve vodě a nesmí ho vystavovat slunečním paprskům, protože ty ho zabíjejí.

Billy je Ghizmem nadšen. Jenže náhoda chce, aby podmínky chovu nebyly dodrženy. Postupem času je mogwaiů sedm, z nich /ze šesti/ se vylíhne banda zlých gremlinů, kteří začnou terorizovat městečko. Billy se svou dívkou Kate se jim postaví ...

Film je dokonalou směsicí několika filmových druhů : filmů pro děti, komedií, horrorů i duchařských příběhů. Celkově ovšem tato směsice vyznívá velice sympaticky.

Lidé, starající se o zábavu strašně znuděné společnosti zinscenují setkání této ženy s mladým mužem - posléze se z nich stanou milenci. Jenže ... jenže mladík má v jednom oku namontovanou televizní kameru, která zprostředkuje pro miliony televizních diváků umírání na smrt nemocné ženy ...

Film je spíše psychologickou sondou do života dvou lidí, než sci-fi příběhem.

Snímku dominují herecké výkony Romy Schneiderové a Harvey Keitela.